

Nytårsprædiken

Da otte dage var gået, og han skulle omskæres, fik han navnet Jesus, som han var blevet kaldt af englen, før han blev undfanget i moders liv. (Lukas-evangeliet 2,21)

Før og efter.

For de fleste er 1. januar ikke meget anderledes end 31. december. Bortset fra det præg, nytårsfejringen eventuelt har sat på ens hjem og hoved.

Mangen gør sig alligevel sine tanker omkring nytår. Vi kan sige lidt passivt: Hvad mon det nye år vil bringe?

Vi kan også vælge at sige: Hvad vil *jeg* bringe ind i det nye år og i livet i det hele taget, så langt det nu bliver. Hvordan vil jeg forme året for mig selv og for andre? Hvordan vil jeg forholde mig til det, der sker med mig og omkring mig; de oplevelser og de mennesker, det nye år bringer ind i min nærhed. Hvor er det, at jeg har noget at bidrage med?

Er det at være aktiv og udadvendt? Er det at bede et Fadervor for verden og for mine kære? Er det noget derimellem?

Fra historien kender vi til perioder, hvor krig, terror og pandemi har ændret verden, så den ikke var den samme efter, som den var før. Verden har fået et skub i en ny retning.

Flere mener, at vi med Corona er midt i sådan en periode i verdenshistorien. Hvor skubber den verden hen? Til et sted, hvor Guds kærlige nærvær til vor jord viser sig i form af større medmenneskelighed, hvor der er nød på færde? Det er et spørgsmål både til samfundet og til den enkelte.

Nu sætter vi stor lid til vaccinen, som vi håber over en tid kan bringe samfundet ind i en ny form for normaltilstand. Men alligevel ved vi ikke, hvad der sker i morgen eller i det nye år. Kommer der en begivenhed for os i vort personlige liv, så der bliver et før og efter?

Her minder evangeliet os også om et før-efter. Før og efter Kristi fødsel. Den fødsel forandrede alt. Historisk går vor tidsregning ud fra Kristi fødsel. Og fødslen giver os en måde, hvor på vi kan forholde os til andre før-efter begivenheder, til Gud, til livet og til os selv.

Jesu fødsel viser os, at Gud er gået ind i alle vore før-efter. Og han er hos os i det kaos og den usikkerhed, omvæltningerne kan føre med sig.

Efter Jesu fødsel kender vi Gud som et menneske med et navn. Vi kender ham personligt. Han er konkret. Han hedder Jesus. Og vi kender Gud som et menneske, der er sit navn. Navnet Jesus betyder Gud frelser.

Gud frelser fra det, vi måske er allermest bange for – at miste kærligheden og at miste livet. Hos Gud er ethvert menneske altid elsket. Hos Gud er der altid mere at sige, når døden har taget sit.

Vi har alle et navn. Nogle har prøvet situationer, hvor det var fantastisk, at ens navn blev nævnt. Andre har prøvet at gå i et med omgivelserne i håbet om, at ens navn for alt i verden ikke ville blive sagt.

Til alle er det barn kommet, som fik navnet Jesus. *Herren frelser*. I hans navn er betydning og person virkelig ét. Han kommer til mennesker, som er stolte og glade for deres navn og for at være dem, de er, så de kan få lyst til at give glæden fra sig til andre. Og han kommer til mennesker, der er klemt af deres eget navn. Mennesker, der ville ønske, at de var nogle andre, end de er, så de kan få trøst og styrke til at løfte hovedet og se fremad.

Når vi begynder et nyt år, kan vi ikke bare lægge det gamle bag os og glemme det. Vi har dele af det med i vort livs bagage videre frem. Ikke alt, hvad der skete, kan gøres ugjort. Der er ting, der smerter fra det gamle år. Der er hændelser vi gerne ville have været foruden. Men det, der peger fremad, er netop det, at tiden altid regnes efter Jesus. Lige så vel som tiden også engang slutter med Jesus.

Lige meget, hvad det nye år har at bringe os, så bringer Gud os kærligheden og håbet. Til eget brug. Og til at bringe ud i en verden, som har så hårdt brug for det.

Bøn

Vor kære Gud og Far.

Tak for det år der er gået.

Vi kommer til dig med alt det fra året,
som vi stadig tænker på.

Det, som tynger, lægger vi fra os hos dig.

Det, som gør os glade, lader vi klinge videre i os.

Vi beder for alle, der går ind i det nye år med frygt.

Mød os med din tilgivelse. Og send os ud i verden med håb og velsignelse.

Vi beder for det år der kommer.

For fred i verden og i hjertet.

Hjælp os med at gøre verden til et mere barmhjertigt sted.

Salmer:

Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Sandheds Gud! lad dit hellige ord
oplive, oplyse det høje Nord!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Nådens Gud! lad dit solskin i vår
os skænke på marken et gyldent år!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Fredens Gud! den livsalige fred
du skænke vort land til at blomstres ved!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Fader-Gud! os til glæde og gavn
nytåret henskrive i Jesu navn!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

N.F.S. Grundtvig 1849.

Af gode magter er vi trofast skærmet
og finder trøst og styrke, hvor vi går,
således er vi sammen disse dage,
og sammen møder vi det nye år.

Men endnu nager i os onde dage,
og stadig tynges vi af svære kår.
Åh Herre, giv til vore skræmte hjerter
den frelse, der kan læge vore sår.

Dog gir du os den bitre kalk at drikke,
fyldt op med lidelsen, den skarpe vin,
så tar vi den med tak og tøver ikke,
når blot den hånd, der rækker den, er din.

Men skænker du os atter nye glæder
ved denne verden og ved lysets leg,
så vil vi mindes, hvad du før har givet,
og hele vores liv tilhører dig.

De lys, du bragte ind i vores mørke,
lad dem nu brænde varmt og stille her,
og kan det ske, så før os atter sammen.
Det er dit lys i natten, som vi ser.

Når nattens stilhed bliver tæt omkring os,
så lad os høre bruset af den klang,
der strømmer mod os fra en uset verden,
dit folks uendelige takkesang.

Af gode magter underfuldt beskærmet
kan vi nu vente trygt, hvad der vil ske.
Gud er med os i aften og i morgen,
og hver ny dag vil vi få det at se.

Dietrich Bonhoeffer 1944, Holger Lissner,
2013